

André Zwartbol: Ik ga naar de promotie van 'mijn' kassamedewerker, die ik al tien jaar ken

André Zwartbol | beeld Dick Vos

28 november 2019, 03:00
aangepast 28 november 2019, 10:31

André Zwartbol

Wij geven 5 artikelen per maand cadeau. Dit is nummer 1.

We kunnen onze verhalen alleen maken als betalende leden ons steunen.
Vind je christelijk betrokken journalistiek ook belangrijk?

Sluit je nu aan →

vanaf € 3,25 per week

Wat een praatje bij de kassa al niet teweeg kan brengen.

Ruim tien jaar werkt bij de supermarkt waar ik kom een Afghaanse man, Sohail Wahedi. Inmiddels is hij al lang Nederlander. Op z'n tiende kwam hij naar ons land. Nu is hij 28. Over z'n persoonlijke geschiedenis vertelt hij weinig, over wat hij nu doet des te meer.

Als we niet bij de kassa praten, dan is het wel ergens anders in de winkel. We praten over de rechten van minderheden en rechterlijke uitspraken. Over vrouwenbesnijdenis. En dat godsdienstigen in de wet geen voorrang mogen hebben op mensen zonder godsdienst.

Ja, dat zijn serieuze gesprekken in het soepvak. Maar het zijn dan ook de onderwerpen waarnaar hij de afgelopen jaren promotie-onderzoek deed aan de Erasmus Universiteit.

Hij leerde Nederlands door woorden uit de *NRC* over te schrijven. Als schooljongen bracht hij die krant rond. Op een van de bezorgadressen kreeg hij *De Donkere Kamer van Damokles* van W.F. Hermans. Na drie keer lezen snapte hij waar het over ging.

Sohail vertelt me dat hij zijn onderzoek op zestien plekken in de wereld heeft mogen presenteren. Hij weet zeker dat hij de communicatievaardigheden die hij daarvoor nodig had, in de supermarkt heeft opgedaan.

Ik vroeg hem ooit om een stuk te schrijven voor de krant, maar dat hield hij beleefd af, want hij wil heel graag rechter worden en hij wil voorkomen dat al te stellige uitspraken hem later hinderen om dat doel te bereiken.

Een paar maanden geleden nodigde hij me uit om aanwezig te zijn bij zijn promotieceremonie. Vandaag is het zover. Ik ga naar de promotie van 'mijn' kassamedewerker.

De laatste stelling van zijn proefschrift luidt:

'Om creatief te denken zouden promovendi zich op gestructureerde wijze moeten mengen met mensen buiten de academie. Bij voorkeur zouden ze moeten werken als kassamedewerker in een lokale supermarkt.'

Maak dus vooral eens een praatje bij de kassa. Je weet maar nooit waar het toe kan leiden.

